

Elisabeth Kemp, Hillerød, anbefaler *Astrid Hostrup* og *Astrid Rickmann*. *Louise Neergaard*, København, anbefaler atter *Julie Arenholt* og *Karen Hessel*, gør *Th. Daugaard* opmærksom paa, at *Marie Illum* og *Esther Carstensen* som Medlemmer af F. U. ogsaa anbefaler disse Kandidater, og synes altsaa at se anderledes paa det end *Th. Daugaard* og det øvrige F. U.

Anna Bransager-Nielsen, Roskilde, anbefaler *Julie Arenholt* og *Karen Hessel*.

Camilla Nielsen og *B. Berg-Nielsen* Kbhvn., anbefaler *L. Basse-Møller*.

Valgt blev til F. U.

<i>L. Basse-Møller</i>	261	St.
<i>A. Stampe-Feddersen</i>	255	"
<i>G. Lemche</i>	245	"
<i>E. Carstensen</i>	187	"
<i>B. Bløndal</i>	159	"
<i>K. Hessel</i>	153	"
Derefter fik <i>J. Arenholt</i>	147	"
og <i>C. Møller</i>	71	"

Til de løse Mandater blev valgt:

<i>A. Rickmann</i>	188	"
<i>J. Andersen</i>	187	"

Derefter fik:

<i>A. Hostrup</i>	87	"
<i>Z. Nielsen, Marvede</i>	10	"
<i>J. Arenholt</i>	8	"
<i>H. Berg</i>	3	"

Paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt vedtager man ved Haandsop-rækning at vælge *Julie Arenholt* og *Christine Møller* til Suppleanter for Forretningsudvalget og *Astrid Hostrup* til Suppleant for de løse Mandater.

Til D. Kvinders Nationalraad gen-vælges *Esther Carstensen* og *Ragna Schou*. Til „Kvindernes Bygning“ ny-vælges *Th. Daugaard* i Stedet for *Anna Olsen*.

Til Revisorer genvælges *Eline Hansen* og *Louise Neergaard*.

„Kvinden og Samfundet“.

Gyrithe Lemche: Jeg har ønsket at benytte denne Time, hvor Stemmetællingen foregaar, til at tale med Medlemmerne om vort Blads økonomiske og redaktionelle Forhold, og jeg vil begynde med de økonomiske. Regnskabet for 1915 udviser et Underskud paa 1381 Kr. 20 Ø.

Det ser jo mistrøstende ud, men jeg beder Dem huske paa, at den i 1914 vedtagne Kontingentforhøjelse à 25 Øre pr. Medlem ikke kom til at træde i Kraft paa Grund af Verdenskrigen, og et Underskud var derfor uundgåeligt i hvert Tilfælde, thi allerede i 1914 kunde Bladet ikke bære

sig. Men hertil kom som en Følge af Krigen: formindskede Annonceindtægter, stigende Papirpriser og dertil som Følge af den nye Postlov forøgede Udgifter til Postvæsnet. Alt sammen bidrog til at taarne Udgifterne op og førte til den høje Underbalance, Regnskabet for 1915 udviser. Vi har nu dette Lig i Lasten at føre med ind i Regnskabet for 1916. Ganske vist faar vi i Aar forøgede Indtægter paa Grund af Kontingentforhøjelsen, men naar vi skal betale en Gæld paa 1381 Kr. 20 Ø. bagud og desuden 600 Kr. i Redaktørhonorar, 100 Kr. til Kontorhold, 50 Kr. mere end før til Husleje og større Tilskud til Telefon og andre af de til E&P-ditionen hørende Udgifter, siger det sig selv, at vi ikke alene ikke vil faa dækket Gælden helt, men at vi vil faa en ny Underbalance. For at komme paa ret Køl og faa Liget smidt overbord har Redaktionen derfor med Fællestyrelsens Tilladelse foretaget det usædvanlige Skridt at indskrænke Bladets Størrelse til det halve for hvert andet Nummer. Medlemmerne bevarer vist et levende Indtryk af den ynkværdige Skikkelse, hvori Bladet præsenterede sig for dem den 30. April. Takket være enkelte Medlemmers Offervillighed er dette imidlertid endnu kun sket én Gang og kan forhaabentlig ogsaa fremtidig afværges, om Offervillighedens Kilde vil vedblive at flyde, til vi er paa ret Køl igen. Foreløbig har vi sikret os mod ny Stigning af Papirudgiften, idet vi har købt et større Oplag Papir til Øjeblikkets Pris, som for Tiden er ikke mindre end ca. 50 pCt. højere end før Krigen. Jeg er forberedt paa, at her vil blive anket som saa tidt før, over, at vi ikke kan faa bragt vore Annonceindtægter i Vejret, men Redaktionen vil, som saa tidt før, advare Medlemmerne mod at fæste for stor Lid til Annoncerne som Livskilde for „Kv. og Sf.“ Et Blad med et saa idéelt Formaal som vort, kan og bør ikke søge sin Livskilde i Annoncerne men i Medlemmernes Kærlighed til Bladet og urokkelige Fortsæt om at føre det videre ad de samme rene og lige Veje, som det altid har fulgt. Vilde vi betræde Akkordens Vej, sikre os f. Eks. Annoncerne fra de store Modemagasin-er, fylde vore Spalter med fikse, kvikke Annoncestekster, ja maaske, slaa ind paa den af et af vore Dameblade anviste Vej at lade vore Medlemmer optræde i Bladet som Mannequiner for de sidste Moder, — et Par af vore

Medlemmer har jo allerede optraadt i „Politiken“ som en Slags Mannequiner for Buksemøden — da tør jeg spaa Dem, at vort Blad vilde gaa en Guldalder imøde i bogstavelig Forstand. Men da jeg gaar ud fra, at vi ikke vil det, maa jeg atter appellere til Offervilligheden, thi Sandheden er trods den sidste Kontingentforhøjelse den, at man ikke kan redigere et Blad i den Skikkelse „Kv. og Sf.“ fremtræder, for 1 Kr. om Aaret pr. Medlem. Vi har et andet Kvindeblad i mindre Størrelse og ringere Udstyr, som betales med 3 Kr. om Aaret. Heri har De Beviset for, hvori Grunden til vor Underbalance maa søges.

Jeg vil derefter gaa over til at tale om Bladets redaktionelle Forhold, da det jo staaar i saa nær Forbindelse med det, jeg før kaldte dets Livskilde: Medlemmernes Kærlighed til Bladet. De ved alle, at der baade i Bladet og her paa Fællesmødet er udtalt Misfornøjelse med den Maade, hvorpaa „Kv. og Sf.“ redigeres, og jeg er glad over, at denne Misfornøjelse ikke er fremkommen fra anonymt Hold, men med Navns Underskrift og personlig fremført, og jeg takker baade *Fru Jensen Storck* og *Fru Camilla Nielsen* derfor. Lad os da nu for aabent Tæppe forhandle dette Spørgsmaal, at vi kan komme til Forstaaelse derom. Jeg opfordrer alle Medlemmer, som deler den udtalte Misfornøjelse, til fra dette Sted at fremkomme med deres Kritik. Det er Medlemmerne, som ejer Bladet og siger, hvorledes det skal skrives, selvfølgelig ikke i den Forstand, at de bestemmer, hvad Redaktøren skal skrive eller lade være med at skrive, men de bestemmer hvem, der skal redigere Bladet. — Den Gang jeg overtog Redaktionen, skrev jeg i Bladet, at jeg bad Medlemmerne om ikke at vise mig Skaansel og Overbærenhed, hvis jeg paa noget Punkt fraveg D. K.s Program, tonede partipolitisk Flag, skrev i Modstrid med Fællesmødets engang vedtagne Beslutninger, gik paa Akkord med Kvindesagens evig lurende Reaktionstilbøjeligheder. Hvis jeg i noget Punkt har fraveget dette Tilsagn, er De berettiget til at dadle mig, og jeg tager villig mod Dadlen, men bebrejder De mig, at jeg for nidkært har værget det Program, De selv har betroet mig at værges, da kan jeg ikke erkende mig for brødefuld, men gentager blot, hvad jeg før sagde: Det er Dem, som bestemmer, hvem der skal redigere „Kvinden og Samfundet“.